

สรุปข่าวประจำวันวันที่ 14-20 กุมภาพันธ์ 2567

พาณิชย์เอก ผอ.HKETO คนใหม่ ช่วยหนุนอาหาร ข้าวหอมมะลิไทย ไปฮ่องกง

“ภณทิล” ให้การต้อนรับ ผอ.HKETO คนใหม่ ย้ำเดินทางเพิ่มความร่วมมือด้านการค้า ลงทุน เศรษฐกิจ ไทย-ฮ่องกงต่อเนื่อง พร้อมชวนร่วมชมงานแสดงสินค้าสำคัญ 7 งานที่จะจัดในปี

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 นายภณทิล จงจิตรตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผย ภายหลังนายแหลม ชุนวา พาร์สัน (LAM CHUN-WAH Parson) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าฮ่องกง ประจำกรุงเทพมหานคร (Director, Hong Kong Economic and Trade Office (HKETO), Bangkok) และคณะ เข้าหารือในโอกาสเข้ารับตำแหน่ง ว่าการพบกันครั้งนี้มั่นใจว่าจะมีโอกาสร่วมมือกันในการขยายความร่วมมือทาง ธุรกิจ การค้า การลงทุน ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทย-ฮ่องกง และร่วมกันสนับสนุนธุรกิจและสินค้าไทยสู่ ตลาดฮ่องกงต่อไป

โดยการหารือพบทางด้านฮ่องกงมีความต้องการที่จะส่งเสริมธุรกิจไทยไปฮ่องกง และต้องการให้กระทรวง พาณิชย์ส่งเสริมและสนับสนุนนักธุรกิจไทยไปทำธุรกิจที่ฮ่องกง โดยภาคธุรกิจที่น่าสนใจสำหรับตลาดฮ่องกง ได้แก่ สินค้าแฟชั่น ปริมาณการซื้อสินค้าแฟชั่นฮ่องกงเติบโตร้อยละ 43 เมื่อปีที่ผ่านมา ขณะที่อัญมณีและเครื่องประดับ เติบโต 55% ในด้าน Food Tech ฮ่องกงมีความต้องการด้านอาหาร เช่น โปรตีนทางเลือกและอาหารสุขภาพมากขึ้น ซึ่งได้ยืนยันไปว่ากระทรวงพาณิชย์พร้อมที่จะส่งเสริมผู้ประกอบการไทยเข้าไปลงทุนในฮ่องกงเพิ่มขึ้น เพราะไทย มีขีดความสามารถในด้านนี้อยู่แล้ว

นอกจากนี้ฮ่องกงได้กล่าวถึงการจัดงาน The Thailand-Hong Kong Business Forum ซึ่งเป็นงาน ประชาสัมพันธ์ด้านโอกาสทางการค้าและการลงทุนฮ่องกง มีการเชิญนักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องด้านธุรกิจการค้ามา แบ่งปันประสบการณ์ในการขยายธุรกิจไปฮ่องกงและจีน ในวันที่ 18 มีนาคม 2567 ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้รับที่จะ ช่วยประชาสัมพันธ์การจัดงานต่อไป

นอกจากนี้ กระทรวงพาณิชย์ยังได้ชี้แจงถึงนโยบายผลักดัน Soft Power ของไทยทั้งในด้านสินค้าและ บริการไปยังต่างประเทศ ซึ่งที่ผ่านมาสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองฮ่องกงได้จัดกิจกรรม ประชาสัมพันธ์สินค้าอาหาร ผลไม้ และข้าวหอมมะลิไทย ตลอดจนธุรกิจบริการไทย เช่น โรงพยาบาล โรงแรมให้ ผู้บริโภคชาวฮ่องกงได้รับทราบ จึงขอให้ HKETO ช่วยประชาสัมพันธ์และสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจน กระชับความร่วมมือให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

สินค้าเกษตรและอาหาร เป็นสินค้าที่ไทยส่งออกไปฮ่องกงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ และ ผลไม้ เป็นอีกกลุ่มสินค้าที่ชาวฮ่องกงให้ความเชื่อมั่นและสนับสนุนมาโดยตลอด และไทยมีความพร้อมที่จะส่งออก ข้าวและผลไม้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นตามความต้องการของตลาดฮ่องกง โดยได้จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริม การบริโภคสินค้าที่มีคุณภาพสูงให้แก่ผู้บริโภคชาวฮ่องกง

อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยมีนโยบายให้ความสำคัญด้านนวัตกรรมอาหาร (Future Food) ที่เหมาะสมกับ วิธีชีวิตของคนฮ่องกง จึงหวังว่าจะมีความร่วมมือกับฮ่องกงในเรื่องนี้ ขณะเดียวกัน ได้ขอให้ช่วยประชาสัมพันธ์การ

จัดงานแสดงสินค้า และเชิญชวนให้ผู้นำเข้ามาร่วมเข้าชมงาน โดยไทยจะมีการจัดงานแสดงสินค้าสำคัญจำนวน 7 งาน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-กันยายน 2567 ดังนี้

- 1) Bangkok Gems & Jewelry Fair (ก.พ.)
- 2) THAIFEX-HOREC Asia (มี.ค.)
- 3) STYLE Bangkok (มี.ค.)
- 4) THAIFEX-ANUGA ASIA (พ.ค.-มิ.ย.)
- 5) Tilog-LogistiX (ส.ค.)
- 6) Bangkok RHVAC and Bangkok E&E (ก.ย.)
- 7) Bangkok Gems & Jewelry Fair (ก.ย.)

สำหรับกิจกรรมที่จะนำมาใช้เพื่อขยายโอกาสทางการค้าให้กับสินค้าและบริการของไทยในตลาดฮ่องกง ในปี 2567 เช่น โครงการส่งเสริมภาพลักษณ์อาหารไทยและธุรกิจบริการอาหารไทย (1 ธ.ค. 2566-30 มิ.ย. 2567) โครงการส่งเสริมอาหารไทยผ่านช่องทางค้าปลีกสมัยใหม่ (1 ม.ค.-31 ส.ค. 2567) การจัดกิจกรรมจับคู่เจรจาธุรกิจในงาน Hongkong Film & TV Market 2024 (11-14 มี.ค. 2567) โครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ข้าวไทยผ่านร้านอาหารที่มีชื่อเสียงในตลาดฮ่องกง (มิ.ย.-ส.ค. 2567) และกิจกรรม Thai Fruits Golden Months ซึ่งได้ขอความร่วมมือให้ช่วยประชาสัมพันธ์และสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้วย

ปัจจุบันนักลงทุนฮ่องกงเป็นนักลงทุนอันดับที่ 6 ในประเทศไทยด้วยการลงทุน 39,000 ล้านบาท (ข้อมูล BOI ช่วง 9 เดือน ปี 2566) โดยธุรกิจฮ่องกงในประเทศไทย ได้แก่ ViU (video streaming), Klook (travel booking), LaLamove (logistics) และฮ่องกงเป็นแหล่งส่งออกอันดับที่ 7 ของสินค้าไทยเมื่อปีที่ผ่านมา โดยมียอดส่งออกที่ 380,000 ล้านบาท

ส่วนธุรกิจไทยที่มีในฮ่องกงแล้ว ได้แก่ ด้านการเงิน (ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารกสิกรไทย) ด้านอาหารและเครื่องดื่ม (CPF, Betagro และ ThaiBev) และยังมี Big C ที่เข้าฮ่องกงเมื่อประมาณเดือนกันยายนปีที่แล้วและพยายามที่จะเปิด 99 สาขาภายใน 2 ปีนี้ รวมทั้ง After You เป็นที่นิยมของลูกค้าฮ่องกง และกำลังจะเปิดสาขาสองภายในปีนี้

สำหรับ Hong Kong Economic and Trade Office (HKETO) เป็นสำนักงานตัวแทนให้กับรัฐบาลฮ่องกงในระดับภูมิภาค ซึ่งประเทศที่สาขาที่ตั้งอยู่ในไทยจะรับผิดชอบประเทศอื่นด้วย ได้แก่ กัมพูชา เมียนมา และบังกลาเทศ โดยหน้าที่ของหน่วยงาน คือ การสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าแบบทวิภาคี ระหว่างฮ่องกงและไทย ซึ่งรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์กับรัฐบาล การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และการค้าและการลงทุน และตั้งในประเทศไทยมาเพียง 5 ปี จึงมีความมุ่งมั่นในการสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งกับไทยยิ่งขึ้น

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ไทยไว้อ WTO ปมอินเดียห้ามส่งออกข้าว ผิดกฎการค้าไม่แจ้งก่อน-ไร้เวลาสิ้นสุด

ผลจาก อินเดีย ประกาศห้ามส่งออกข้าวบางประเภท แต่กลับยอมให้ประเทศคู่ค้ามาขอเจรจาจนเว้นเป็นประเทศ ๆ ไป และไม่แจ้งมาตรการต่อ WTO และไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับระยะเวลาการใช้มาตรการ ทำให้ไทยสูญเสียลูกค้าเดิม

Key Point

- มาตรการห้ามส่งออกของคู่ค้าสำคัญ ส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่มีความเสถียร ทำให้ยากต่อการเตรียมการผลิตในปีต่อไป

- มีประเด็นอ่อนไหวที่ไม่คาดคิดมาก่อนเกิดขึ้น คือ การเจรจาเกี่ยวกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

- สหรัฐ จะมีท่าทีแข็งกร้าวต่อจีน และมีแนวโน้มที่จะใช้มาตรการกีดกันการค้ามากขึ้น ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการค้าระหว่างประเทศ

ประเทศไทยขายข้าวไปต่างประเทศเมื่อปี 2566 ปริมาณสูงถึง 8.7 ล้านตัน เมื่อคิดเป็นมูลค่าก็สูงถึง 1.78 แสนล้านบาท นับเป็นรายได้หล่อเลี้ยงเศรษฐกิจที่มากอย่างมาคนัยสำคัญ ทั้งในแง่มูลค่าและการส่งต่อความมั่งคั่งไปสู่เกษตรกรไทย ซึ่งใช้พื้นที่ปลูกข้าวมากกว่า 50% ของพื้นที่เพาะปลูกของประเทศ และมีชาวนาประมาณ 18 ล้านคน คิดเป็น 25% ของจำนวนประชากรในประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม ชาวนาไทยก็ยังยากจน และสินค้า“ข้าว”ของไทยก็ต้องเผชิญปัจจัยเสี่ยงต่างๆในแต่ละปี ซึ่งเมื่อปีที่ผ่านมา อินเดีย ได้ประกาศห้ามส่งออกข้าวทำให้ตลาดโดยรวมปั่นป่วนรวมไทยประเทศไทยในฐานะผู้เล่นรายใหญ่ในตลาดการค้าข้าวโลก

พิมพ์ชนก พิตต์ฟีลด์ เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก(WTO)และองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ณ นครเจนีวา เปิดเผยว่า ขณะนี้การเจรจาเพื่อเตรียมการประชุมรัฐมนตรีการค้าของ WTO ครั้งที่ 13 (MC13)ที่จะมีขึ้นที่กรุงอาบูดาบี ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ระหว่างวันที่ 26-29 ก.พ. 2567 ได้เข้มข้นขึ้นจนสามารถมีร่างปฏิญญารัฐมนตรีอาบูดาบี (Abu Dhabi Ministerial Declaration) ออกมาเป็นกรอบแล้ว พร้อมกับร่างความตกลงอีก 2 เรื่องสำคัญ คือความตกลงเรื่องเกษตร และความตกลงเรื่องการอุดหนุนประมงภาคสอง แต่ทุกเรื่องยังต้องเจรจาในรายละเอียดต่ออีกมากกว่าจะไปถึงอาบูดาบีในช่วงปลายเดือน

สำหรับประเทศไทยให้ความสำคัญกับการเจรจาภาคเกษตรและอาหาร และการเจรจาเรื่องการอุดหนุนประมง เป็นลำดับแรก โดยสถานะการแข่งขันของสินค้าเกษตรภายนอกประเทศยังมีความรุนแรงมาก โดยนโยบายอุดหนุนและการสำรองอาหารไว้มากเกินความจำเป็นของหลายประเทศ รวมไปถึงการออกมาตรการห้ามส่งออกของคู่ค้าสำคัญ ส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่มีความเสถียร ทำให้ยากต่อการเตรียมการผลิตในปีต่อไป

โดยเฉพาะประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรขนาดใหญ่เช่น อินเดีย ที่ประกาศห้ามส่งออกข้าวบางประเภท แต่กลับยอมให้ประเทศคู่ค้ามาขอเจรจาก่อนเป็นประเทศ ๆ ไป และไม่แจ้งมาตรการต่อ WTO ซึ่งทำให้ไทยสูญเสียลูกค้าเดิมไปบางส่วน และไม่มี ความชัดเจนเกี่ยวกับระยะเวลาการใช้มาตรการ ซึ่งมีแนวโน้มที่อินเดียจะใช้วิธีการนี้มากขึ้น

“ดังนั้น ไทยต้องติดตามการเจรจาอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลประโยชน์ในการส่งออกข้าวและสินค้าเกษตรอื่น และเพื่อรักษาตลาดส่งออกของไทยผ่านการเจรจาสร้างกฎเกณฑ์พหุภาคีที่เป็นธรรมมากที่สุด”

ในเรื่องการเจรจาการอุดหนุนประมงภาคสอง ที่เน้นเรื่องกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการอุดหนุนที่นำไปสู่การทำประมงที่เกินศักยภาพและเกินขนาด และการให้ความยืดหยุ่นแก่ประเทศกำลังพัฒนานั้น เนื่องจากรัฐบาลไทยกำลังอยู่ระหว่างการปรับบทสนนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับภาคประมงและชาวประมงทั้งหมด ท่าทีไทยในการเจรจาเรื่องดังกล่าวจึงเน้นดูให้สอดคล้องกับทิศทางของนโยบายรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการทำประมงพื้นบ้าน

และยกระดับมาตรฐานและการตรวจสอบ (traceability) ของสินค้าประมงไทยด้วยพร้อมกัน ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน

นอกจากเรื่องเกษตรและประมงที่มีรายละเอียดการเจรจาอ่อนไหวจำนวนมากแล้ว ขณะนี้ กลับมีประเด็นอ่อนไหวที่ไม่คาดคิดมาก่อนเกิดขึ้น คือ การเจรจาเกี่ยวกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ที่เมื่อเร็ว ๆ นี้ สหรัฐประกาศ ทบพวนวนโยบายดิจิทัล พร้อมถอนข้อเสนอและท่าทีที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในประเด็นที่เกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูล (access to data) ในการเจรจาหลายฝ่าย และประเทศกำลังพัฒนาใหญ่ ๆ เรียกร้องให้กฎเกณฑ์ด้านการค้าดิจิทัล เปิดช่องให้กำหนดนโยบายภายในประเทศที่ยืดหยุ่นมากขึ้น

“ความขัดแย้งนี้เกิดขึ้นเพราะทุกประเทศตระหนักถึงความสำคัญของเศรษฐกิจในอนาคตที่พึ่งพาการค้าผ่านสื่อ (digital trade) และเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งสิทธิความเป็นเจ้าของในตัวดิจิทัลคอนเทนต์ เช่น เพลง ภาพยนตร์ คอนเสิร์ต หนังสือ แม้แต่สิทธิในเรื่องการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย คาดว่าเรื่องนี้จะไปถึงมือรัฐมนตรีแน่นอน”

ส่วนประเด็นหาหรืออื่นๆ ได้แก่ ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่กำลังเกิดขึ้นปัจจุบันยังไม่มีผลกระทบต่อ MC13 มากนัก ต่างจากการประชุมรัฐมนตรีครั้งก่อน แต่สิ่งที่น่าสนใจคือการเลือกตั้งที่กำลังจะมีขึ้นในหลายประเทศใหญ่ ๆ ปีนี้มากกว่า ที่ส่งผลให้แต่ละประเทศมีท่าทีที่แข็ง ไม่ยอมยืดหยุ่นง่ายๆ เช่น อินโดนีเซีย อินเดีย หรือสหภาพยุโรปที่กำลังเผชิญปัญหาการประท้วงโดยเกษตรกรและชาวนาในหลายประเทศ และสหรัฐที่กำลังจะมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปลายปีนี้ ทำให้ไม่สามารถมีท่าทีที่ชัดเจนได้ในหลายเรื่อง เช่น การระงับข้อพิพาท พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น แต่ที่แน่นอนคือ สหรัฐ จะมีท่าทีแข็งกร้าวต่อจีน และมีแนวโน้มที่จะใช้มาตรการกีดกันการค้ามากขึ้น ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการค้าระหว่างประเทศ

แม้เวทีการประชุมรัฐมนตรีองค์การการค้าโลกครั้งนี้จะเต็มไปด้วยประเด็นร้อนแรงพร้อมท่าทีสมาชิกแต่ละประเทศที่พกความแข็งกร้าวมาอย่างเต็มเปี่ยมแต่การได้มาชุมนุมและหารือกันในเรื่องต่างๆ แม้ไม่ได้ข้อสรุปในทุกเรื่องแต่ก็จะเป็นแนวทางที่ส่งต่อไปสู่การหาทางออกที่ยืดเอาประโยชน์ร่วมกันเป็นสำคัญแทนที่จะหยิบเอาการตอบโต้และโจมตีกันไปมาโดยใช้การค้าเป็นเครื่องมือซึ่งนั่นจะส่งผลกระทบในวงกว้างมากกว่าประโยชน์ไม่ว่าฝ่ายใดก็ตาม ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

นาปรังทะลุเป้า 180% เขย่าแผนจัดการน้ำ เล็งผันแม่กลองช่วยเจ้าพระยา

เดือนแล้วไม่เชื่อ นาปรังทะลุเป้า 180% กนช.จ่อเขย่าแผนบริหารจัดการน้ำ กรมชลประทานเล็ง ผันน้ำ 1,000 ล้าน ลบ.ม. จากแม่กลองช่วยลุ่มเจ้าพระยา

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2567 แหล่งข่าวจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปิดเผยว่า ในการประชุมคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) ที่จะมีขึ้นครั้งต่อไปในเดือนกุมภาพันธ์นี้ กรมชลประทานจะเสนอการปรับแผนบริหารจัดการน้ำ หลังจากติดตามข้อมูลพบว่าการทำนาปรังมากเกินกว่าแผนที่กำหนด โดยเฉพาะในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งภาพรวมกำหนดไว้ 3 ล้านไร่ แต่ตอนนี้เกินไปถึง 5.4 ล้านไร่ 186% ของแผน อาจเพิ่มขึ้นไปถึง 6 ล้านไร่

ดังนั้นจำเป็นต้องปรับแผนการใช้น้ำจาก 6,100 ล้าน ลบ.ม.ที่ใช้ในช่วงฤดูแล้งทั้งหมดขยับเพิ่มขึ้นเป็น 8,700 ล้าน ลบ.ม.เพื่อให้สอดคล้องกับพื้นที่ปลูกข้าวที่เพิ่มขึ้นโดยการจัดหาน้ำปริมาณ 8,700 ล้านลบ.ม.จะใช้น้ำจากเขื่อน 4 เขื่อนหลักคือจากเจ้าพระยา 7,700 ล้าน ลบ.ม.และส่วนที่เหลือ 1,000 ล้าน ลบ.ม.จะผันมาจากแม่กลอง

อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำที่เตรียมไว้ในช่วงแรก 4,800 ล้าน ลบ.ม. เพียงพอให้อยู่ในเกณฑ์บริหารจัดการได้ ประกอบกับทางกรมอุตุนิยมวิทยา ได้มีการพยากรณ์ไว้ล่วงหน้าว่าในช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2567 จะมีฝน พายุเข้า และมีปริมาณฝนสูงมากกว่าปกติ หรือค่าเฉลี่ย

ก่อนหน้านี้ นายชูชาติ รักจิตร อธิบดีกรมชลประทาน เปิดเผยถึงสถานการณ์น้ำปัจจุบัน (15 ก.พ. 67) ว่า อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ มีปริมาณน้ำรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 52,974 ล้าน ลบ.ม. (69% ของ ความจุอ่างรวมกัน) เฉพาะลุ่มน้ำเจ้าพระยา 4 เขื่อนหลัก (เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน และ เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์) มีปริมาณน้ำรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 14,867 ล้าน ลบ.ม. (60% ของความจุอ่างรวมกัน) จนถึงขณะนี้ทั้งประเทศมีการใช้น้ำไปแล้วกว่า 13,216 ล้าน ลบ.ม. (53%) เฉพาะลุ่มน้ำเจ้าพระยามีการใช้น้ำไปแล้วประมาณ 4,743 ล้าน ลบ.ม. (55%)

ขณะที่สถานการณ์การเพาะปลูกข้าวนาปรัง พบว่าทั้งประเทศมีการทำนาปรังไปแล้วกว่า 8.41 ล้านไร่ คิดเป็น 145% ของแผน เฉพาะลุ่มน้ำเจ้าพระยา มีการทำนาปรังไปแล้วประมาณ 5.64 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 186% ของแผน จะเห็นได้ว่าการทำนาปรังเกินกว่าแผนที่วางไว้ไปมาก ทำให้ต้องปรับแผนการส่งน้ำเพิ่มมากขึ้น เพื่อไม่ให้ ผลผลิตเสียหาย พร้อมขอความร่วมมือเกษตรกร หากเก็บเกี่ยวนาปรังแล้ว “ไม่ทำนาปรังรอบ 2” เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อปริมาณน้ำที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากต้องสำรองน้ำไว้สำหรับอุปโภคบริโภค และรักษาระบบนิเวศอย่าง เพียงพอไปจนถึงต้นฤดูฝนหน้าตามแผนที่ได้วางไว้ พร้อมร่วมกันประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนช่วยกันประหยัดน้ำ *ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์*

กรมชลประทาน วอนทุกภาคส่วนประหยัดน้ำ เข้มส่งน้ำตามแผนอย่างเคร่งครัด

กรมชลประทาน รายงานสถานการณ์น้ำปัจจุบัน มีปริมาณน้ำรวมกันทั้งสิ้น 52,974 ล้าน ลบ.ม. หรือ 69% ของความจุอ่างฯ เข้มส่งน้ำตามแผนอย่างเคร่งครัด วอนทุกภาคส่วนประหยัดน้ำ

นายชูชาติ รักจิตร อธิบดีกรมชลประทาน เปิดเผยถึงสถานการณ์น้ำปัจจุบัน (15 ก.พ. 67) ว่า อ่างเก็บน้ำ ขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ มีปริมาณน้ำรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 52,974 ล้าน ลบ.ม. (69% ของความจุ อ่างฯ รวมกัน) เฉพาะลุ่มน้ำเจ้าพระยา 4 เขื่อนหลัก (เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน และเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์) มีปริมาณน้ำรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 14,867 ล้าน ลบ.ม. (60% ของความจุอ่างฯ รวมกัน) จนถึงขณะนี้ ทั้งประเทศมีการใช้น้ำไปแล้วกว่า 13,216 ล้าน ลบ.ม. (53%) เฉพาะลุ่มน้ำเจ้าพระยามีการใช้น้ำไปแล้วประมาณ 4,743 ล้าน ลบ.ม. (55%)

การเพาะปลูกข้าวนาปรัง

ด้านสถานการณ์การเพาะปลูกข้าวนาปรัง พบว่าทั้งประเทศมีการทำนาปรังไปแล้วกว่า 8.41 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 145 ของแผนฯ เฉพาะลุ่มน้ำเจ้าพระยา มีการทำนาปรังไปแล้วประมาณ 5.64 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 186 ของแผนฯ จะเห็นได้ว่าการทำนาปรังเกินกว่าแผนที่วางไว้ไปมาก ทำให้ต้องปรับแผนการส่งน้ำเพิ่มมากขึ้น เพื่อไม่ให้ผลผลิตเสียหาย

พร้อมขอความร่วมมือเกษตรกร หากเก็บเกี่ยวนาปรังแล้ว ไม่ทำนาปรังรอบ 2 เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อ ปริมาณน้ำที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากต้องสำรองน้ำไว้สำหรับอุปโภคบริโภค และรักษาระบบนิเวศ อย่างเพียงพอไปจนถึงต้นฤดูฝนหน้าตามแผนที่ได้วางไว้ พร้อมร่วมกันประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนช่วยกันประหยัดน้ำ

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวขยับขึ้นเล็กน้อย ท่ามกลางภาวะการค้าที่เริ่มกลับมาคึกคักอีกครั้งหลังจากหยุดไปในช่วงเทศกาลตรุษจีน (Lunar New Year or Tet) ที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน โดยราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ระดับ 637-640 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 635-640 เหรียญสหรัฐต่อดัน ในช่วงสัปดาห์ก่อนที่จะหยุดยาวในช่วงเทศกาลตรุษจีน

ขณะที่วงการค้าระบุว่า ภาวะอุปทานข้าวในตลาดมีมากขึ้นจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวฤดูการผลิตฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ ทำให้การซื้อขายกลับมาคึกคักอีกครั้ง

จากข้อมูลของสมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association (VFA)) รายงานว่า ในตลาดส่งออก ราคาข้าวส่งออกของเวียดนามเพิ่มขึ้นเล็กน้อย 1-2 เหรียญสหรัฐต่อดัน โดยราคาข้าวขาว 25% อยู่ที่ 612 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้น 2 เหรียญสหรัฐต่อดัน ข้าวขาว 5% อยู่ที่ 638 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้น 1 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ปลายข้าว / ข้าวหัก 100% ราคาอยู่ที่ 533 เหรียญสหรัฐต่อดัน

สมาคมอาหารเวียดนามรายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-30 มกราคม 2567 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 31 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 242,200 ตัน โดยจอดรอขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port

ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 27 ธันวาคม 2566 – 29 มกราคม 2567 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือโดยมีปลายทางไปประเทศคิวบา 90,000 ตัน อินโดนีเซีย 12,500 ตัน และฟิลิปปินส์ 257,300 ตัน

เว็บไซต์ vietnambiz.vn รายงานว่า ในปี 2566 การส่งออกข้าวหอมพันธุ์ ST25 ทำรายได้มากกว่า 16 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 88% เมื่อเทียบกับปี 2565 โดยในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา การส่งออกข้าวหอมพันธุ์ ST25 นี้เพิ่มขึ้นถึง 7 เท่า โดยตลาดสหรัฐอเมริกาถือเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุด โดยมีส่วนแบ่งตลาดเกือบ 47%

ในปี 2566 ถือเป็นปีที่ค่อนข้างประสบความสำเร็จสำหรับอุตสาหกรรมข้าวของเวียดนาม โดยการส่งออกข้าวมีมูลค่าประมาณ 4.67 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 35.3% เมื่อเทียบกับปี 2565 และเป็นตัวเลขที่สูงเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่ปี 2532 เมื่อเวียดนามเริ่มเข้ามาในตลาดส่งออกข้าวของโลก

ข้อมูลจากกรมศุลกากร ระบุว่า การส่งออกข้าวหอมพันธุ์ ST25 มีจำนวนประมาณ 16,900 ตัน ในปี 2566 มีมูลค่าประมาณ 16.3 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 95% ในเชิงปริมาณ และมูลค่าเพิ่มขึ้น 88% เมื่อเทียบกับปี 2565

ปัจจุบันตลาดนำเข้าข้าว ST25 ได้ขยายไปยังกว่า 30 ประเทศและดินแดน เทียบกับ 19 ประเทศในปี 2565 โดยสหรัฐฯ ยังคงเป็นตลาดส่งออกข้าวหอม ST25 ที่ใหญ่ที่สุดของเวียดนามในปี 2566 โดยมีปริมาณ 7,221 ตัน มูลค่ากว่า 7.6 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 55.5% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 54% และคิดเป็นสัดส่วน 43% ของส่วนแบ่งตลาดในด้านปริมาณ และ 47% ในด้านมูลค่า เมื่อเทียบกับปี 2565

ขณะที่ตลาดใหญ่ที่สุดสองแห่งถัดไป ได้แก่ จีนและออสเตรเลีย ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว 3.2 เท่าและ 3.6 เท่าเมื่อเทียบกับปี 2565 โดยมีมูลค่า 2.4 ล้านเหรียญสหรัฐ และ 2.1 ล้านเหรียญสหรัฐ ตามลำดับ นอกจากนี้ ข้าวหอม ST25 ยังส่งออกไปยังหลายประเทศ เช่น เยอรมนี แคนาดา แทนซาเนีย รัสเซีย เป็นต้น

สำหรับราคาของข้าวหอม ST25 ที่ส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศนั้นถือว่าค่อนข้างสูง โดยมีราคาตั้งแต่ 900 เหรียญสหรัฐต่อดันไปจนถึงมากกว่า 1,000 เหรียญสหรัฐ ต่อดัน ในขณะที่ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามเฉลี่ย

อยู่ที่ 575 เหรียญสหรัฐต่อตัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าข้าวหอม ST25 ไม่เพียงมีส่วนช่วยในการสร้างแบรนด์ข้าวเวียดนามเท่านั้น แต่ยังสร้างส่วนแบ่งข้าวคุณภาพของเวียดนามในตลาดโลกอีกด้วย

นอกจากข้าวหอม ST25 แล้ว การส่งออกข้าวหอม ST24 ของเวียดนามก็เพิ่มขึ้นถึง 46% ในด้านปริมาณ และด้านมูลค่าถึง 38% ในปี 2566 โดยมีปริมาณ 89,177 ตัน มูลค่าประมาณ 61 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยตลาดจีนมีส่วนแบ่งตลาดมากกว่า 90% โดยมีมูลค่าประมาณ 55 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ แม้ว่าข้าวหอม ST24 และ ST25 จะมีสัดส่วนเพียง 1.7% ของมูลค่าการส่งออกรวมของข้าวทั้งหมด แต่ข้าว ST24 และ ST25 ก็ถือเป็นการเข้าถึงตลาดระดับบนที่มีมูลค่าสูง

เมื่อเร็วๆ นี้ ข้าวหอม ST24 และ ST25 ก็ยังได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีอย่างเป็นทางการ สำหรับการส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรป (EU) ภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีเวียดนาม-สหภาพยุโรป (the Vietnam - EU Free Trade Agreement (EVFTA)) ซึ่งถือเป็นโอกาสสำหรับเวียดนามในการเพิ่มมูลค่าการส่งออกข้าวหอมชนิดพิเศษไปยังตลาดที่มีศักยภาพนี้

จากข้อมูลจากกรมศุลกากรในปี 2566 มูลค่าการส่งออกข้าวของเวียดนามไปยังสหรัฐอเมริกาถือว่าสูงที่สุดในรอบ 9 ปีที่ผ่านมา มีมูลค่าประมาณ 28.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยข้าวหอม ST25 มีสัดส่วนมากถึง 27%

นอกจากคุณภาพที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นข้าวที่ดีที่สุดในโลกแล้ว ข้าวหอม ST25 ยังช่วยดึงดูดผู้บริโภคชาวอเมริกันด้วยจุดเด่นทางด้านความเป็นข้าวที่ดีต่อสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เป็นโรคอ้วนหรือโรคเบาหวาน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าข้าว ST25 กำลังเปิดโอกาสใหม่ให้กับข้าวเวียดนามในการพิชิตตลาดที่มีความต้องการบริโภคมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งจากการประเมินของผู้จัดจำหน่ายในสหรัฐฯ ถือได้ว่าตลาดสหรัฐมีศักยภาพที่จะกลายเป็นตลาดส่งออกหลักสำหรับข้าวหอม ST25

ตามข้อมูลจากคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (the US International Trade Commission (USITC)) ปัจจุบันเวียดนามเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่อันดับ 6 ไปยังสหรัฐอเมริกา โดยมีส่วนแบ่งตลาดประมาณ 2% ของมูลค่าการนำเข้าข้าวทั้งหมดในปีที่ผ่านมา โดยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับส่วนแบ่งตลาดที่ 1.6% ในปี 2022 และ 1.2% ในปี 2020

เว็บไซต์ vietnambiz.vn ยังได้รายงานว่ ในปี 2566 เวียดนามส่งออกข้าวปริมาณเกือบ 104,000 ตัน ไปยังสหภาพยุโรป (EU) โดยมีมูลค่าประมาณ 71.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 10% เมื่อเทียบกับปี 2565 ซึ่งถือเป็นปีที่สองติดต่อกันที่การส่งออกข้าวไปยังสหภาพยุโรปเกินโควต้าตามความตกลง EVFTA ที่กำหนดไว้ 80,000 ตันต่อปี

ทั้งนี้ หลังจากที่มีความตกลงการค้าเสรีเวียดนาม-สหภาพยุโรป (the Vietnam-EU Free Trade Agreement; EVFTA) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2563 การส่งออกข้าวของเวียดนามไปยังสหภาพยุโรปก็เติบโตขึ้นอย่างค่อนข้าน่าประทับใจ

ตามข้อมูลจากกรมศุลกากร ในปี 2566 เวียดนามส่งออกข้าวเกือบ 104,000 ตันไปยังตลาดสหภาพยุโรป โดยมีมูลค่าประมาณ 71.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นประมาณ 10% ทั้งในด้านปริมาณและมูลค่าการซื้อขายเมื่อเทียบกับปี 2565 และนับเป็นปีที่ 2 ติดต่อกันที่การส่งออกข้าวไปยังสหภาพยุโรปเกินโควต้า 80,000 ตันต่อปี ที่สหภาพยุโรปให้กับเวียดนามภายใต้ความตกลง EVFTA ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาคการส่งออกกำลังใช้ประโยชน์จากโอกาสจากข้อตกลง EVFTA ค่อนข้างดี ในเวลาเดียวกันคุณภาพข้าวของเวียดนามก็มีการปรับปรุงมากขึ้นเรื่อยๆ และเป็นไปตามข้อกำหนดที่เข้มงวดของตลาดสหภาพยุโรป

ทั้งนี้ ในการประชุมเพื่อเผยแพร่กฎระเบียบและพันธกรณีเกี่ยวกับมาตรการ SPS ในข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างเวียดนามและสหภาพยุโรปที่จัดขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว นาย Ngo Xuan Nam รองผู้อำนวยการสำนักงาน SPS ของเวียดนาม กล่าวว่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ยังไม่มีข้าวของเวียดนามที่ส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรปได้รับคำเตือน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณภาพข้าวเวียดนามตรงตามความต้องการของตลาดแห่งนี้ ซึ่งตลาดสหภาพยุโรปเป็นตลาดที่ต้องการมาตรฐานที่สูงมากแต่เวียดนามก็สามารถตอบสนองได้

ในปี 2566 ข้าวเวียดนามถูกส่งออกไปยัง 27 ประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรป โดยตลาดหลักคือเยอรมนีที่มีปริมาณ 23,328 ตัน เพิ่มขึ้น 49.3% จากปี 2565 และคิดเป็นส่วนแบ่งการตลาด 22.4% รองลงมาคือโปแลนด์ 14,726 ตัน เพิ่มขึ้น 92% และมีส่วนแบ่งตลาด 14.2% ขณะที่การส่งออกไปหลายตลาดเพิ่มขึ้นถึง 3-4 ตัว เช่น ฮังการีเพิ่มขึ้น 12 เท่า บัลแกเรียเพิ่มขึ้น 730% กรีซเพิ่มขึ้น 483.3% โปรตุเกสเพิ่มขึ้น 425% แต่มีเพียงอิตาลีเท่านั้นที่ลดลง 78.5% เหลือ 6,876 ตัน ในปี 2566

สำหรับบริษัทผู้ส่งออกข้าวชั้นนำไปยังสหภาพยุโรป ได้แก่ Dai Duong Xanh Import-Export Company Limited, Loc Troi Group Joint Stock Company, Dong Xanh Food Processing and Export Joint Stock Company, Luong Joint Stock Company Binh Minh Food, Viet Rice Company Limited เป็นต้น

จากข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (the Ministry of Industry and Trade) แม้ว่าปริมาณการส่งออกข้าวไปยังสหภาพยุโรปจะมีปริมาณไม่มากเมื่อเทียบกับตลาดอื่นๆ แต่มูลค่าเพิ่มก็สูงเนื่องจากประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปทั้ง 27 ประเทศเป็นตลาดที่บริโภคผลิตภัณฑ์ข้าวหอมคุณภาพสูง ของประเทศเวียดนาม

โดยข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ในปี 2566 การส่งออกข้าวมากกว่า 70% ของการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป จะเป็นข้าวหอม ข้าวญี่ปุ่น ข้าวกล้อง ข้าวที่มีสารอาหาร และมีเพียง 28% เท่านั้นที่เป็นข้าวขาว ดังนั้นราคาข้าวที่ส่งออกไปยังตลาดนี้โดยเฉลี่ยจึงค่อนข้างสูงอยู่ที่ 689 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อเทียบกับราคาส่งออกเฉลี่ยของเวียดนามในปี 2566 ที่ 575 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

เมื่อเร็วๆ นี้ ข้าวหอม ST24 และ ST25 ซึ่งเป็นข้าวที่ได้รับความนิยมสูงสุดในโลกถึงสองครั้ง ยังได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีอย่างเป็นทางการสำหรับการส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรป ซึ่งถือเป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าการส่งออกข้าวสู่ตลาดที่มีศักยภาพนี้ โดยก่อนหน้านี้ ข้าวหอมเวียดนาม 9 พันธุ์ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเมื่อส่งออกไปยังสหภาพยุโรป ได้แก่ Jasmine 85, ST5, ST20, Nang Hoa 9, VD20, RVT, OM 4900, OM 5451 และ Tai Nguyen Cho Dao

ก่อนที่ความตกลง EVFTA จะมีผลบังคับใช้ สาเหตุหนึ่งที่ขัดขวางการเติบโตของการส่งออกข้าวของเวียดนามไปยังตลาดสหภาพยุโรปก็เนื่องมาจากอัตราภาษีของสหภาพยุโรปสำหรับข้าวที่นำเข้าจากเวียดนามค่อนข้างสูง ประกอบกับเวียดนามไม่ได้รับโควตาภาษีจากสหภาพยุโรป ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากมากที่จะแข่งขันกับข้าวจากประเทศอื่น ๆ ที่ได้รับการจัดสรรโควตาภาษี เช่น ไทย สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย อินเดีย ปากีสถาน และประเทศที่พัฒนาน้อยกว่าที่ได้รับการยกเว้นภาษีและไม่อยู่ภายใต้โควตา เช่น ลาว กัมพูชา และเมียนมาร์

แต่หลังจากที่มีความตกลง EVFTA สหภาพยุโรปได้ให้โควตาข้าวเวียดนามปีละ 80,000 ตัน ได้แก่ ข้าวสาร 30,000 ตัน ข้าวกล้อง 20,000 ตัน และข้าวหอม 30,000 ตัน และในส่วนของข้าวหักจะมีการเปิดเสรีอย่างสมบูรณ์ภายใน 3-5 ปี หลังจากมีข้อตกลง สำหรับผลิตภัณฑ์ข้าว (rice products) จะมีการปรับอัตราภาษีเป็น 0% หลังจากผ่านไป 3-5 ปี ซึ่งถือเป็นการเปิดโอกาสให้ข้าวเวียดนามแข่งขันกับประเทศอื่นได้

ที่มา Oryza.com และ vietnambiz.vn

กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567 ดังนี้

1. ข้าวหอม Malys Angkor (Pka Romdoul) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 920 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 920 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 2. ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 850 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 810 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 3. ข้าวหอม Fragrant Rice (SRO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 760 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 730 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

4. ข้าวขาวพื้นนุ่ม (White Rice Soft Texture) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 710 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 710 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 5. ข้าวขาวพื้นแข็ง (White Rice Hard Texture) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 730 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 720 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 6. ข้าวึ่ง (Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 795 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 790 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

7. ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice) ราคาอยู่ที่ 900 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดจากราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 910 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 8. ข้าวกล้องขาว (Brown White Rice) ราคาอยู่ที่ 700 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 700 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

9. ข้าวหอมอินทรี (Organic Jasmine Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,380 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 1,380 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 10. ข้าวขาวอินทรี (Organic White Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,100 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดจากราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 1,110 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 11. ข้าวึ่งอินทรี (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,250 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ 1,240 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

ที่มา *Oryza.com*

อินโดนีเซีย

หนังสือพิมพ์ The Jakarta Post รายงานโดยอ้างถึง นาย Sarwo Edhy เลขาธิการ (the agency's chief secretary) ของหน่วยงาน Bapanas ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านอาหารแห่งชาติของอินโดนีเซีย (The National Food Agency) ว่า อินโดนีเซียกำลังวางแผนที่จะนำเข้าข้าวจำนวน 2 ล้านตันจากประเทศไทย เพื่อจัดการกับปัญหาการขาดแคลนข้าวและราคาที่สูงขึ้น

ทั้งนี้ ราคาข้าวปกติ (The price of regular rice) ในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นระหว่าง 16,000 รูเปียห์ (ประมาณ 1.023 เหรียญสหรัฐฯ) ถึง 17,000 รูเปียห์ (ประมาณ 1.09 เหรียญสหรัฐฯ) ต่อกิโลกรัม จากระดับเดิมที่ 13,000 รูเปียห์ (ประมาณ 0.83 เหรียญสหรัฐฯ) ต่อกิโลกรัม ขณะที่ราคาข้าวพรีเมียม (The price of premium rice) เพิ่มขึ้นเป็น 23,000 รูเปียห์ (ประมาณ 1.47 เหรียญสหรัฐฯ) ต่อกิโลกรัม

หน่วยงาน Bapanas ระบุว่าราคาข้าวที่เพิ่มขึ้นเกิดจากต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้นและความล่าช้าในการเก็บเกี่ยวที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์เอลนีโญ

หัวหน้า Bapanas ระบุว่า ปัจจุบันการผลิตในประเทศอยู่ที่ประมาณ 1 ล้านตันต่อเดือน ในขณะที่ความต้องการอยู่ที่ประมาณ 2.6 ล้านตัน

ขณะที่นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า (The Trade Minister) ระบุว่า รัฐบาลจะใช้โควตานำเข้าข้าวในปีที่แล้วในส่วนที่ยังเหลือประมาณ 600,000 ตัน ซึ่งคาดว่าจะมาถึงภายในสิ้นเดือนมีนาคมนี้ และจะนำเข้าข้าว 2 ล้านตัน เพื่อจัดการกับราคาที่สูงขึ้นและการขาดแคลน

ตามข้อมูลของสำนักงานสถิติอินโดนีเซีย (Statistics Indonesia (BPS)) ประเทศไทยเป็นผู้จัดหาข้าวรายใหญ่ให้กับอินโดนีเซีย ในปี 2023 ซึ่งอินโดนีเซียนำเข้าข้าวมูลค่าประมาณ 153 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามด้วยปากีสถานมูลค่า 79.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเมียนมามูลค่า 23.98 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

นาง Amalia Adininggar Widayanti รักษาการหัวหน้า BPS กล่าวว่า ในเดือนมกราคม 2567 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวจำนวน 443,913 ตัน มูลค่า 279 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 135% เมื่อเทียบกับรายปี

ขณะที่สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่ารัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเรียกร้องให้รัฐบาลท้องถิ่นเพิ่มความพยายามที่จะดำเนินการปลูกให้แล้วเสร็จในเดือนกุมภาพันธ์และมีนาคม เนื่องจากมีแนวโน้มว่าจะมีฝนตกชุก โดยในปัจจุบันมีพื้นที่ปลูก 3.6 ล้านไร่ จากเป้าหมาย 12.5 ล้านไร่

ทางด้านประธานาธิบดี Joko Widodo กล่าวว่าเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวในประเทศจะปรับลดลงเล็กน้อยในอีกหนึ่งหรือสองสัปดาห์ เนื่องจากอินโดนีเซียมีเริ่มมีอุปทานข้าวมากขึ้นจากข้าวที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และการเก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวในประเทศ

ทั้งนี้ คำแถลงของประธานาธิบดีมีขึ้นในขณะที่รัฐบาลพยายามสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคว่ามีสต็อกข้าวเพียงพอในอินโดนีเซีย ท่ามกลางข้อจำกัดด้านการขายที่เพิ่มขึ้นในตลาดขนาดเล็กและซูเปอร์มาร์เก็ตตั้งตั้งแต่ช่วงปลายปี 2566 ขณะที่ข้อมูลจากกระทรวงเกษตรฯ แสดงให้เห็นว่าอินโดนีเซียมีการขาดดุลข้าว 1.63 ล้านตันในเดือนมกราคม และประมาณ 1.15 ล้านตันในเดือนกุมภาพันธ์นี้

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า สำนักงานโลจิสติกส์แห่งรัฐ (Bulog) ได้ตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าปริมาณสำรองข้าวของรัฐบาล (the government rice reserves; CBP) เพียงพอและมีความปลอดภัย โดยขณะนี้มีความถึง 1.4 ล้านตัน ซึ่งสามารถรักษาเสถียรภาพในการจัดหาข้าวและสนับสนุนความช่วยเหลือด้านข้าวของรัฐบาล

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า Bulog ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดซื้ออาหารของรัฐบาล (The State Logistics Agency) ระบุว่า ราคาขายปลีกข้าวขั้นต่ำ (the retail price ceiling; HET) ยังไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่าราคาสินค้าจะปรับตัวสูงขึ้นในหลายภูมิภาคก็ตาม

นาย Bayu Krisnamurthi ประธานกรรมการ Bulog กล่าวในงานเสวนาของสื่อเกี่ยวกับข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานการณ์ข้าวในปัจจุบันในอินโดนีเซีย เมื่อวันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567 โดยระบุว่า ราคาขายปลีกข้าวขั้นต่ำ (HET) ยังไม่ได้มีการปรับ ซึ่ง HET ได้รับการพิจารณาโดยประธานาธิบดี Joko Widodo ก่อนหน้านี้

ทั้งนี้แม้ว่าราคาข้าวในหลายภูมิภาคจะสูงถึงประมาณ 15,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (ประมาณ 0.96 เหรียญสหรัฐฯ) ถึง 16,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (ประมาณ 1.02 เหรียญสหรัฐฯ) แต่รัฐบาลจะไม่ปรับเปลี่ยน HET แม้ว่าราคาในภูมิภาคเหล่านั้นสูงกว่าราคาข้าว HET ที่รัฐบาลกำหนด ซึ่งอยู่ที่ 13,900 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (0.89 เหรียญสหรัฐฯ) สำหรับข้าวคุณภาพพรีเมียม (premium-quality rice) ขณะเดียวกัน รัฐบาลก็จะไม่ปรับขึ้นราคาข้าว (the

government's purchasing price (HPP) for unhusked) สำหรับข้าวเปลือกในระดับเกษตรกร ซึ่งกำหนดไว้ที่ 5,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (0.32 เหรียญสหรัฐ)

จากข้อมูลของนาย Krisnamurthi ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567 หน่วยงานของเขาได้แจกจ่ายข้าวในส่วน ของโครงการอุปทานอาหารและการรักษาเสถียรภาพราคา (Food Supply and Price Stabilization; SPHP) จำนวน 226,000 ตัน ทั่วประเทศเพื่อให้กับร้านค้าปลีกสมัยใหม่หลายแห่ง เพื่อให้แน่ใจว่าจะยังมีสต็อกอยู่ เพียงพอและเพื่อรักษาเสถียรภาพราคา ทั้งนี้ ราคาขายปลีกข้าวขั้นต่ำ (HET) ของข้าวจากโครงการ SPHP กำหนดไว้ ที่ 10,900 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (0.70 เหรียญสหรัฐ)ถือเป็นทางเลือกสำหรับผู้ที่มีแนวโน้มว่าข้าวคุณภาพพรีเมียมมีราคาแพง

ก่อนหน้านี้ สมาคมผู้ค้าปลีกอินโดนีเซีย (the Indonesian Retailers Association; Aprindo) ได้ เรียกร้องให้รัฐบาลผ่อนคลายราคาขายปลีกขั้นต่ำ (HET) ของสินค้าโภคภัณฑ์ เช่น ข้าว น้ำตาล และน้ำมันปรุง อาหาร ซึ่งราคาอาจเพิ่มขึ้นต่อไปในเดือนกุมภาพันธ์นี้ โดยนาย Roy N. Mandey ประธาน Aprindo กล่าวว่า การ เปลี่ยนแปลง HET เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ผู้ค้าปลีกสามารถจัดทำสต็อกสินค้าหลักต่อไปได้ เพื่อป้องกันปัญหาการขาด แคลนหรือขาดแคลนในร้านค้าปลีกสมัยใหม่

ที่มา *Oryza.com*

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศการประมูล นำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 11 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) ในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 47,000 ตัน ประกอบด้วย

1. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐฯ จำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 5 มิถุนายน-20 กรกฎาคม 2567

2. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐฯ จำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 มิถุนายน-30 กรกฎาคม 2567

3. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 พฤษภาคม-30 มิถุนายน 2567

4. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 25 พฤษภาคม-10 กรกฎาคม 2567

5. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 มิถุนายน-15 กรกฎาคม 2567

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-219.pdf

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import ทั้ง 10 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 465,960 ตัน ประกอบด้วยข้าวจากประเทศไทยรวม 217,960 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 46.77% ของจำนวนที่ญี่ปุ่นซื้อ) ซึ่ง ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาว 213,600 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว 4,360 ตัน นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังได้ซื้อข้าว เมล็ดกลางจากประเทศสหรัฐฯ จำนวน 200,000 ตัน ข้าวเมล็ดกลางจากประเทศจีน 24,000 ตัน และข้าวเมล็ดกลาง จากประเทศออสเตรเลีย 24,000 ตัน

สำหรับการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 10 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 54,000 ตัน ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวปริมาณรวม 54,000 ตัน ประกอบด้วย 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐฯจำนวน 2 ล็อตๆละ 13,000 ตัน รวม 26,000 ตัน 2.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทยจำนวน 4 ล็อตๆละ 7,000 รวมจำนวน 28,000 ตัน (4 ราย) จากที่มีการยื่นเสนอข้าวจำนวน 84,000 ตัน (12 ราย) โดยราคาประมูลเฉลี่ย (ไม่รวมภาษี) ที่ 120,126 เยนต่อตัน (ประมาณ 805 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ขณะที่ราคาประมูลเฉลี่ย (รวมภาษี) ที่ 129,736 เยนต่อตัน (ประมาณ 869 เหรียญสหรัฐต่อตัน) รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_marice/attach/pdf/index-103.pdf

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ยังได้ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 8 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) ในวันที่ 1 มีนาคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 49,091 ตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-218.pdf

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ทั้ง 7 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 50,909 ตัน โดยเป็นข้าวจากไทยจำนวน 6,956 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 13.66%) ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาวจำนวน 6,068 ตัน ข้าวเหนียว 162 ตัน และปลายข้าว 726 ตัน

สำหรับผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 7 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 30,000 ตัน เป็นข้าวกล้องหรือข้าวสาร 27,000 ตัน และปลายข้าว 3,000 ตัน นั้น ผลการประมูลปรากฏว่าญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 9,140 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 7,714 ตัน และปลายข้าวจำนวน 1,426 ตัน ซึ่งในส่วนของข้าวเต็มเมล็ดประกอบด้วย 1.ข้าวสหรัฐฯ 4,060 ตัน 2.ข้าวอินเดีย 195 ตัน 3.ข้าวไทย 1,012 ตัน 4.ข้าวปากีสถาน 947 ตัน 5.ข้าวเวียดนาม 700 ตัน 6.ข้าวไต้หวัน 580 ตัน และ 7.ข้าวจีน 220 ตัน ส่วนปลายข้าวเป็น 1.ข้าวจากสหรัฐฯ 700 ตัน 2.ข้าวจากอาร์เจนตินา 200 ตัน 3.ข้าวจากกัมพูชา 140 ตัน และ 4.ข้าวไทย 386 ตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_sbsrice/attach/pdf/index-104.pdf

ที่มา Oryza.com

เกาหลีใต้

หน่วยงาน Korea Agri-Fisheries and Food Trade Corporation (KAFTC or aT) ภายใต้รัฐบาลเกาหลีใต้ประกาศโควตาอัตราภาษี (the Tariff Rate Quota; TRQ) ที่กำหนดไว้สำหรับปี 2024 ตามประกาศบนเว็บไซต์ <https://www.at.or.kr/download.action?attachId=109478>

ตามประกาศดังกล่าว ในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 มีกำหนดประกาศประกวดราคา 4 ครั้งในเดือน กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน และพฤษภาคม 2567 และในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 มีการวางแผนการประกวดราคา 3 หรือ 5 ครั้ง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ภายในประเทศ โดยมีการกำหนดปริมาณโควตารายประเทศ (country-specific quotas) ดังนี้ 1.ประเทศจีน 157,195 ตัน 2.ประเทศสหรัฐฯ 132,304 ตัน 3.ประเทศเวียดนาม 55,112 ตัน 4.ประเทศไทย 28,494 ตัน 5.ประเทศออสเตรเลีย 15,595 ตัน และมีโควตา Global Quota จำนวน 20,000 ตัน

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวค่อนข้างทรงตัว หลังจากที่ปรับตัวสูงขึ้นติดต่อกัน 4 สัปดาห์ โดยขึ้นและระดับสูงสุดในรอบ 4 เดือนนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2566 ที่ผ่านมา ท่ามกลางภาวะอุปทานข้าวในประเทศที่ยังตึงตัวเนื่องจากรัฐบาลยังคงเร่งจัดหาข้าวเพื่อนำไปเก็บในสต็อกรัฐบาล ขณะที่ความต้องการข้าวจากต่างประเทศเริ่มลดลง โดยราคาข้าวขึ้น 5% อยู่ที่ระดับ 542-550 เหรียญสหรัฐต่อตัน เท่ากับระดับ 542-550 เหรียญสหรัฐต่อตันเมื่อสัปดาห์ก่อน

วงการค้าระบุว่า ในช่วงนี้ผู้ซื้อจากตลาดในแถบแอฟริกาได้ชะลอการสั่งซื้อลง หลังจากที่ราคาข้าวอินเดียปรับตัวสูงขึ้น

หน่วยงานพัฒนาการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป (the Agricultural and Processed Foods Exports Development Authority; APEDA) รายงานว่า ในช่วงสามไตรมาสแรกของปีงบประมาณปัจจุบัน (เมษายน-ธันวาคม 2566) การส่งออกข้าวบาสมามีการเติบโต 19% ในรูปของเงินเหรียญสหรัฐ โดยมีมูลค่าประมาณ 3.97 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นจาก 3.33 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว โดยได้แรงหนุนจากความต้องการจากประเทศต่างๆ เช่น ซาอุดีอาระเบียและอิรัก

ในเชิงของปริมาณการส่งออกบาสมาดิในช่วงเดือนเมษายน-ธันวาคม 2566 อยู่ที่ 3.54 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 11% เมื่อเทียบกับ 3.19 ล้านตันในปีก่อนหน้า

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการส่งข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิ (non-basmati rice) ซึ่งปัจจุบันยังคงมีมาตรการจำกัดการส่งออกอยู่ กลับมีมูลค่าลดลง 28% อยู่ที่ประมาณ 3.34 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยมีปริมาณลดลงเหลือ 8.34 ล้านตัน

ขณะที่ภาพรวมการส่งออกธัญพืชลดลง 25% อยู่ที่ประมาณ 7.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ เนื่องจากรัฐบาลจำกัดการส่งออกข้าวสาลีและข้าวที่ไม่ใช่บาสมาดิ เพื่อให้แน่ใจว่ามีอุปทานในประเทศเพียงพอและควบคุมราคาให้เพิ่มขึ้นจากการส่งออก โดยมูลค่ารวมของผลิตภัณฑ์เกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดย APEDA ลดลง 9.14% อยู่ที่ 17.88 พันล้านเหรียญสหรัฐ เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

สำนักข่าว The New York Times รายงานว่า เกษตรกรผู้ปลูกข้าวและข้าวสาลีหลายแห่งในอินเดียได้จัดการประท้วงนอกเมืองหลวงเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลเพิ่มราคาสนับสนุนขั้นต่ำ (the minimum support prices (MSP)) ของข้าวและข้าวสาลี โดยเกษตรกรได้เรียกร้องให้เพิ่ม MSP ในจำนวนที่เทียบเท่ากับกำไรที่เพิ่มขึ้นประมาณ 50% ของต้นทุนการผลิต

สหภาพเกษตรกร (Farmers unions) ระบุว่ารัฐบาลไม่ได้รักษาสัญญาที่จะให้มีการกำหนดราคาสนับสนุนขั้นต่ำตามกฎหมาย เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรที่ต้องกับความผันผวนที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศที่ไม่แน่นอนและราคาธัญพืชทั่วโลก

อย่างไรก็ตาม นักเศรษฐศาสตร์มีความเห็นว่าการกำหนดราคาสนับสนุนขั้นต่ำถือเป็นอันตรายต่อเศรษฐกิจ เนื่องจากการควบคุมราคา ควบคู่ไปกับการให้ใช้ไฟฟ้าฟรี และการได้รับปุ๋ยที่มีการอุดหนุน อาจส่งผลให้มีการผลิตข้าวมากจนเกินไป ซึ่งสิ่งนี้ตามมาก็อาจจะทำให้ปริมาณน้ำลดลง รวมถึงมีการเผาตอซังข้าว ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มชั้นมลพิษในอากาศให้มากยิ่งขึ้น

ในปี 2020 และ 2021 กลุ่มเกษตรกรได้ประท้วงต่อต้านการตัดสินใจของรัฐบาลที่จะเสนอร่างกฎหมาย 3 ฉบับ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการยกเครื่องเศรษฐกิจการเกษตรของอินเดีย แต่รัฐบาลก็ต้องยกเลิกร่างกฎหมายทั้ง 3 ฉบับเพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์การประท้วงและเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับเกษตรกรในขณะนั้น

สำนักข่าว The Hindu Businessline รายงานว่า กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม (The Commerce and Industry Ministry) กำลังพิจารณาเกี่ยวกับข้อดีของการขยายรหัสการจำแนกประเภท (the codes of classification หรือ รหัส HSN) สำหรับข้าว เพื่อให้สามารถแยกพันธุ์ข้าวที่ไม่ใช่บาสมาติ (non-basmati rice) ซึ่งไม่ได้เป็นพันธุ์ที่มีการบริโภคแบบดั้งเดิมในประเทศออกจากพันธุ์หลักยอดนิยมของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติ (non-basmati white rice) และถูกแยกออกจากการควบคุมการส่งออกเมื่อมีการพิจารณาข้อจำกัดส่งออกในภายหลังได้

นาย Rajesh Agarwal ผู้บริหารของกระทรวงพาณิชย์ (Additional Secretary, Commerce Department) กล่าวว่า อย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมถึงเกษตรกรในขณะที่กำลังพิจารณาเรื่องนี้ ดังนั้นรัฐบาลจะต้องดำเนินการตัดสินใจหลังจากการปรึกษาหารืออย่างละเอียดแล้วเท่านั้น

ปัจจุบัน สินค้าข้าวมีรหัส HSN เพียง 6 รหัสสำหรับข้าวที่ไม่ใช่บาสมาติ ในขณะที่มีข้าวดังกล่าว 30-40 พันธุ์ที่ปลูกในประเทศ โดยมีความต้องการจากภาคอุตสาหกรรมสำหรับการแยกรหัส HSN ใหม่สำหรับข้าวพันธุ์อื่นๆ เนื่องจากเมื่อรัฐบาลสั่งห้ามส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติ จะทำให้ข้าวขาวทุกพันธุ์ถูกห้ามทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นพันธุ์ sona masuri (a lightweight and aromatic medium-grain rice) , govind bhog (short-grained aromatic rice) และ kala namak (a scented rice of Nepal and India) หรือข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาติพันธุ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่ข้าวที่เป็นประเด็นหลักในการห้ามส่งออก ซึ่งมีคำถามตามมาว่าจะแยกแยะได้อย่างไร และยังเป็นข้อถกเถียงที่รัฐบาลกำลังมีการหารือกันภายใน ซึ่งต้องดูว่าการพยายามทำเช่นนั้นจะมีประโยชน์หรือไม่

ทั้งนี้ ผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดจะต้องมีความสมดุลในการพิจารณาเรื่องนี้ โดยในด้านหนึ่งรัฐบาลไม่ประสงค์ที่จะสั่งห้ามส่งออกข้าวขาวพันธุ์ที่ไม่ค่อยกังวลมากนักในแง่ของการขาดแคลนในประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องสร้างแรงจูงใจอย่างเพียงพอให้แก่เกษตรกรในการผลิตข้าวพันธุ์ปกติซึ่งเป็นอาหารหลักของประเทศ ซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องสร้างสมดุลเรื่องนี้

ทางด้านหน่วยงานพัฒนาการส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารแปรรูป (Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA)) กำลังดำเนินการเกี่ยวกับการแยกรหัส HSN สำหรับข้าวที่เป็นสินค้า GI (สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์) เช่น ข้าวแดง ข้าวดำ และข้าว kalanamak rice
ที่มา Oryza.com

บังคลาเทศ

สำนักข่าว Bangladesh Post รายงานโดยอ้างถึงการแจ้งเตือนของคณะกรรมการสรรพากรแห่งชาติของบังคลาเทศ (National Board of Revenue; NBR) ว่า รัฐบาลได้ประกาศยกเลิกภาษีศุลกากร (customs duty) 25% สำหรับการนำเข้าข้าว และลดภาษีตามกฎระเบียบลงเหลือ 5% จาก 25% ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ปัจจุบันผู้นำเข้าข้าวจะต้องชำระภาษีรวมทั้งหมด 63% (รวมอากรตามกฎระเบียบและภาษีมูลค่าเพิ่ม (including regulatory duty and VAT)) แต่หลังจากมีประกาศล่าสุด ทำให้ผู้นำเข้าข้าวต้องจ่ายภาษีทั้งหมด 15% การตัดสินใจลดภาษีในครั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวก่อนถึงเดือนรอมฎอน (the Ramadan month)

ที่มา Oryza.com

อิหร่าน

สำนักข่าว Tasnim News Agency รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมของอินเดีย (the Indian Ministry of Commerce and Industry) ว่า การนำเข้าข้าวและชาของอิหร่านจากอินเดียในปี 2566 ลดลง 34% และ 65% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ตามลำดับ

โดยกระทรวงฯได้ระบุว่าปริมาณการแลกเปลี่ยนทางการค้าระหว่างอิหร่านและอินเดียในปี 2566 อยู่ที่ประมาณ 1.836 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลง 26% เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยมูลค่ารวมของการแลกเปลี่ยนทางการค้าระหว่างทั้งสองประเทศในปี 2565 มีจำนวนเกิน 2.499 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

ตามรายงานของทางการ ในปี 2566 การส่งออกข้าวของอินเดียไปยังอิหร่านคิดเป็นมูลค่าประมาณ 723 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลง 34% จากปี 2565 ที่อินเดียส่งออกข้าวคิดเป็นมูลค่า 1.98 พันล้านดอลลาร์ไปยังอิหร่าน ที่มา *Oryza.com*

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-31 สิงหาคม 2567) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2566 - 13 กุมภาพันธ์ 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 456,027 ตัน ลดลงประมาณ 23.72% เมื่อเทียบกับจำนวน 597,806 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 59,227 ตัน ลดลงประมาณ 54.57% เมื่อเทียบกับจำนวน 130,384 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 396,800 ตัน ลดลงประมาณ 15.11% เมื่อเทียบกับจำนวน 467,422 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 125,124 ตัน ลดลงประมาณ 41.87% เมื่อเทียบกับจำนวน 215,250 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 18,457 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 13 กุมภาพันธ์ 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศฝรั่งเศส 81,501 ตัน เนเธอร์แลนด์ 79,548 ตัน อิตาลี 56,887 ตัน สเปน 39,352 ตัน เยอรมนี 37,282 ตัน โปแลนด์ 32,358 ตัน เบลเยียม 29,154 ตัน โปรตุเกส 21,676 ตัน สาธารณรัฐเชค 21,379 ตัน สวีเดน 16,564 ตัน ลิทัวเนีย 6,461 ตัน บัลแกเรีย 5,513 ตัน สโลวาเกีย 5,234 ตัน เดนมาร์ก 4,837 ตัน ไอร์แลนด์ 4,116 ตัน ฟินแลนด์ 2,680 ตัน ออสเตรีย 2,457 ตัน ไชปรัส 2,482 ตัน ฮังการี 1,932 ตัน โรมานี 1,821 ตัน มอลต้า 1,704 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 11 กุมภาพันธ์ 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 27,470 ตัน ลดลง 22.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 22,422 ตัน เพิ่มขึ้น 121.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 20,500 ตัน ลดลง 4.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 13,710 ตัน ลดลง 43.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากไทยจำนวน 3,046 ตัน ลดลง 31.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 96,934 ตัน เพิ่มขึ้น 20.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 65,785 ตัน เพิ่มขึ้น 7.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมา

จำนวน 56,791 ตัน ลดลง 52.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถาน 47,957 ตัน เพิ่มขึ้น 16.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 46,561 ตัน เพิ่มขึ้น 38.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 72,965 ตัน ลดลง 55.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 15,638 ตัน เพิ่มขึ้น 18.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากบราซิลจำนวน 11,844 ตัน ลดลง 68.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 9,910 ตัน ลดลง 13.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 7,791 ตัน เพิ่มขึ้น 0.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 11 กุมภาพันธ์ 2567 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เบลเยียม 19,997 ตัน เนเธอร์แลนด์ 19,298 ตัน โปรตุเกส 16,584 ตัน สเปน 15,646 ตัน อิตาลี 9,519 ตัน ฝรั่งเศส 7,820 ตัน โปแลนด์ 3,947 ตัน บัลแกเรีย 3,310 ตัน เดนมาร์ก 868 ตัน เยอรมนี 729 ตัน ลิทัวเนีย 620 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 74,694 ตัน เนเธอร์แลนด์ 61,625 ตัน อิตาลี 40,152 ตัน โปแลนด์ 28,516 ตัน เบลเยียม 25,382 ตัน เยอรมนี 24,670 ตัน สเปน 19,647 ตัน สาธารณรัฐเชค 15,858 ตัน สวีเดน 15,254 ตัน ลิทัวเนีย 7,485 ตัน โปรตุเกส 7,003 ตัน กรีซ (EL) 6,310 ตัน สโลวีเนีย (SI) 5,693 ตัน บัลแกเรีย 4,970 ตัน เดนมาร์ก 4,780 ตัน ฟินแลนด์ 2,313 ตัน ไชปรัส 2,194 ตัน ออสเตรีย 1,786 ตัน โครเอเชีย (HR) 1,742 ตัน ฮังการี 1,498 ตัน มอลต้า 1,431 ตัน โรมาเนีย (RO) 1,328 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 61,225 ตัน เนเธอร์แลนด์ 36,036 ตัน ฝรั่งเศส 14,742 ตัน สเปน 6,732 ตัน อิตาลี 6,556 ตัน โปแลนด์ 5,425 ตัน ลิทัวเนีย 1,950 ตัน โปรตุเกส 1,498 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 11 กุมภาพันธ์ 2567 เช่น อิตาลี 47,713 ตัน สเปน 16,232 ตัน เบลเยียม 11,456 ตัน เนเธอร์แลนด์ 10,248 ตัน บัลแกเรีย 9,565 ตัน กรีซ (EL) 8,623 ตัน โปรตุเกส 4,774 ตัน ลิทัวเนีย 3,913 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,126 ตัน โปแลนด์ 1,127 ตัน โรมาเนีย 900 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น อิตาลี 1,308 ตัน สเปน 904 ตัน โปรตุเกส 372 ตัน สโลวีเนีย (SI) 240 ตัน ลิทัวเนีย 247 ตัน เป็นต้น

ที่มา *Oryza.com*